

دیده بان شفافیت و عدالت

احمد توکلی
رئیس هیات مدیره

شماره: ۳/۹۹۸/الف

تاریخ: ۱۳۹۶/۱۱/۰۴

پوست:

برادر ارجمند جناب آقای جعفری دولت آبادی

دادستان محترم تهران

سلام علیکم

احتراما سازمان دیده بان شفافیت و عدالت در راستای رسالت قانونی و اساسنامه‌ای خود، به شرح شکوائیه‌ی زیر، رسیدگی و تعقیب جرائم به وقوع پیوسته پس از واگذاری دو کارخانه بزرگ آلومینیوم المهدی و آلومینیوم هرمزال - که موجبات تعدی به حقوق مردم و حیف و میل و تضییع گسترده‌ی اموال عمومی را فراهم کرده است - از جناب عالی تقاضا دارد.

خلاصه‌ی موضوع، جرائم به وقوع پیوسته و مرتکبان

به استحضار می‌رساند سازمان خصوصی‌سازی در راستای اجرای قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی، با انعقاد قرارداد در تاریخ ۱۳۹۴/۶/۱۱، اقدام به واگذاری دو کارخانه بزرگ آلومینیوم المهدی و آلومینیوم هرمزال - متعلق به «سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران» (ایمیدرو) - به شرکت فروالیاز گنو (سهامی خاص) با مالکیت و مدیریت عاملی آقای محمد علیمحمدی نموده است. صرف نظر از مطابقت یا عدم مطابقت نحوه و تشریفات واگذاری آنها با قانون که محل تامل جدی بوده است، عدم ایفای مفاد قراردادهای واگذاری از جانب خریدار از یک سو و عدم انجام وظایف قانونی توسط مسئولان سازمان خصوصی‌سازی در مواجهه با نقض عهد قراردادی انجام شده توسط خریدار از سوی دیگر، موجبات تعدی به حقوق مردم و حیف و میل و تضییع گسترده‌ی اموال عمومی را فراهم کرده است. در این میان، با توجه به اینکه برخی از رفتارهای یادشده خریدار و فروشنده، در قوانین به عنوان «جرم» شناخته شده است، رسیدگی به این موضوع و تعقیب و مجازات مرتکبان و ابطال قرارداد واگذاری به شرح زیر مورد انتظار است:

۱. آقای محمد علیمحمدی، به اتهام «خیانت در امانت» (موضوع ماده ۶۷۴ کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی - تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) از طریق: الف) دخل و تصرف غیرقانونی و بدون اذن در حساب بانکی متعلق به کارخانه‌های آلومینیوم المهدی و هرمزال مربوط به دوره‌ی قبل از واگذاری، که طبعاً متعلق به مالک قبلی این دو بنگاه، یعنی ایمیدرو بوده است و برداشت مبلغ ۳ میلیارد و ۳۵۶ میلیون تومان از این حساب‌ها. ب) دخل و تصرف در اموال مالک قبلی کارخانه‌های آلومینیوم المهدی و هرمزال (شرکت ایمیدرو) از طریق فروش شمش آلومینیوم و ضایعات آلومینیوم، که مطابق مفاد قرارداد واگذاری، متعلق به ایمیدرو بوده و در ید امانی خریدار باقی مانده و مقرر بوده که فروشنده آنها را از محل کارخانه‌ها تخلیه کند.

۲. آقای محمد علیمحمدی به اتهام «ممانعت از حق» و «تصرف عدوانی» (موضوع ماده ۶۹۰ کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی - تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) از طریق: ممانعت از بارگیری اموال مربوط به شرکت ایمیدرو (حدود ۳۵,۰۰۰ تن شمش آلومینیوم و ۱۰۴,۰۰۰ تن باتس) از محل کارخانه‌ها، که مطابق مفاد قرارداد متعلق به ایمیدرو (مالک کارخانه‌ها قبل

۱. قرارداد فروش آلومینیوم المهدی به شماره ۱۱۳۱۰ مورخ ۱۳۹۴/۰۶/۱۱، قرارداد فروش آلومینیوم هرمزال به شماره ۱۱۳۰۹ مورخ ۱۳۹۴/۰۶/۱۱ و قرارداد الحاقی به شماره ۱۱۳۱۳ مورخ ۱۳۹۴/۰۶/۱۱. (صفحه‌های ۱ تا ۲۳ پیوست)

خیابان استاد نجات الهی
شهید صامی غربی
بن بست کرمانشاهی، شماره ۲
تلفن: ۸۸۹۴۱۸۸۲
نمابر: ۸۸۹۴۱۸۹۲
وبسایت: daad.ir
Email: ahmad@daad.ir

از واگذاری) بوده و مقرر شده که فروشنده آنها را از محل کارخانه‌ها تخلیه کند، لیکن به دلیل ممانعت‌ها و کارشکنی‌های مکرر خریدار، این امر تاکنون محقق نشده است و اموال مذکور به نحو غاصبانه، همچنان در تصرف خریدار است.

۳. آقای میرعلی اشرف عبدالله پوری حسینی، رئیس سازمان خصوصی‌سازی، به اتهام «تضییع اموال عمومی و وجوه دولتی به دلیل اهمال در انجام وظایف قانونی» (موضوع ماده ۵۹۸ کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی- تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) از طریق: عدم انجام وظایف قانونی مقرر و مصرح در قرارداد واگذاری، در جهت فسخ و اقاله‌ی قرارداد فروش کارخانه‌های آلومینیوم المهدی و هرمزال، پس از تخلفات قراردادی مکرر خریدار و عدم التزام به مفاد تعهدات قراردادی از جمله تادیه‌ی ثمن معامله در سررسیدهای مقرر؛ که موجب ورود خسارات سنگین به دولت و اموال عمومی شده است.

شرح تفصیلی موضوع، ادله و مستندات مربوط و تبیین جرائم فوق‌الذکر

۱- عدم تحویل شمش و باتس موجود در المهدی و هرمزال

مطابق قرارداد واگذاری و ارزیابی‌هایی که در خصوص واگذاری سهام و دارایی ایمیدرو (دولت) در شرکت آلومینیوم المهدی و آلومینیوم هرمزال، صورت گرفته است، سازمان خصوصی‌سازی ۳۴۸۹۴٫۵ تن شمش (محصول تولیدی) همچنین ۱۳۸ هزار تن باتس (ضایعات تولید که سهم ایمیدرو ۱۰۴ هزار تن بود) موجود در مجتمع را در تقویم و محاسبه دارایی مجتمع المهدی و هرمزال از قلم انداخته است (چرا؟ مگر ۳۵ هزار تن شمش و ۱۳۸ هزار تن باتس، سوزن ته گرد بود که ندیده باشند؟) و در فهرست دارایی‌های طرح و شرکت مزبور که براساس پیوست قرارداد مشخص گردیده است ذکر نشده است. بعد از انجام معامله عجولانه، موضوع اشکار شده و طی صورت‌جلسه‌ای مقرر شد که این اموال به ایمیدرو تحویل داده شود. لکن خریدار با وجود الزام قرارداد و امضای صورت‌جلسه (صفحه ۲۴ پیوست) و تایید سازمان خصوصی‌سازی (صفحه ۲۵ پیوست)، از تحویل آنها استنکاف می‌کند. هفت ماه و نیم بعد از واگذاری، در تاریخ ۱۳۹۵/۰۱/۲۸ سازمان خصوصی‌سازی پیگیر کار می‌شود ولی تا تاریخ ۱۳۹۶/۰۳/۲۱ (۲۱ ماه پس از واگذاری) تنها حدود ۵ هزار تن از شمش‌ها، یعنی ۱۴ درصد شمش متعلق به ایمیدرو (صفحه ۲۶ پیوست) به این سازمان تحویل شده است، ان هم با چه مصیبتی! در حالی که علیمحمدی در صورت‌جلسه‌ای می‌پذیرد که طی ۱۰ روز کاری ۵۰۰۰ تن از شمش‌ها را تحویل دهد، در عمل تنها اجازه بارگیری روزانه ۵ کامیون را می‌دهد. در نتیجه در سه هفته فقط ۴۵۰ تن حمل می‌شود! (صفحه‌های ۲۷ و ۲۸ پیوست). در مورد باتس نیز وضع مشابه ای حاکم است: تا تاریخ ۱۳۹۵/۱۲/۲۳ (در طول یک سال و نیم!) تنها ۱۰ هزار تن ضایعات، یعنی ۱۰ درصد ان را تحویل داده است. (صفحه ۳۰ پیوست)، «آن هم با مشکلات و کارشکنی زیاد، از جمله به صورت مختلط با خاک و نخاله تحویل شده که ۵۰ درصد ان ضایعات است. همچنین در این خصوص، عدم همکاری، جلوگیری از تردد کامیون‌ها و ... وجود دارد» (صفحه ۳۲ پیوست). ارزش مطالبات غیر نقدی حتی اگر فقط همین دو قلم باشد، با کسر مقادیر تحویل شده و با نرخ‌های تاریخ واگذاری، شهریور ۹۴، (شمش کیلویی ۷ هزار تومان و باتس تنی ۸۰۰ هزار تومان) به ترتیب ۲۰۹/۳ (دویست و نه و سدهم) و ۷۲/۲ (هفتادودو و دودهم) یعنی جمعا ۲۸۱/۵ میلیارد تومان است. این بدهی هنوز پرداخت نشده است. اگر خسارت تاخیر عمدی

در تحویل همین دو قلم را برای تاخیر دو ساله، با نرخ رسمی ۱۸ درصدی سود سپرده^۲ محاسبه کنیم، بیش از ۱۰۱ میلیارد بر بدهی اضافه می‌شود. بدین ترتیب جمع بدهی غیر نقدی آقای علیمحمدی به ایمیدرو ۳۸۲ میلیارد تومان است (از تاخیر عمدی تحویل ۵ هزار تن شمش و ۱۰ هزار تن باتس چشم پوشیدیم). این سوءاستفاده کثیف از اموال مردم تاکنون نیز ادامه دارد. (صفحه ۳۳ پیوست)

۲- عدم پرداخت بدهی المهدی و هرمزال به بیمه ساچه ایتالیا (بانک یونی کردیت)

بر اساس بند ۳ ماده ۱۲ قرارداد واگذاری المهدی و بند ۶ ماده ۱۲ قرارداد هرمزال، تمامی تعهدات المهدی و هرمزال به خریدار منتقل گردیده است و وی متعهد شده است که در مواعید مشخص اقساط آن بدهی‌ها را بپردازد. همچنین، تمام تضمین‌های داده شده باید از عهده ضامن قبلی برداشته و بر عهده خریدار قرار گیرد. از جمله تعهدات مزبور پرداخت اقساط وام ۲۷۰ میلیون یورویی ایمیدرو برای اتمام بقیه فازهای هرمزال، از بانک‌های اروپایی به میانداری یونی کردیت است که تحت پوشش بیمه ساچه ایتالیا قرار داشت. ولی خریدار برخلاف تعهداتش، مذکور در بند ۱۸ ماده ۸ قرارداد، به موقع و به مقدار کامل بدهی را نپرداخته است. این بی‌تعهدی با فشار بیمه مزبور روبرو شد و باعث گردید تا ساچه برقراری پوشش بیمه‌ای را برای کشورمان معلق کند. سازمان ایمیدرو برای رفع این محدودیت که با اعتبار کشور گره خورده بود، مجبور به جبران آن شده است. با این توضیح که مطابق اسناد، سازمان ایمیدرو به موجب قرارداد شماره ۴۱۱۸ مورخ ۱۳۹۶/۱/۲۹، تسهیلات ارزی از بانک صنعت و معدن دریافت می‌کند تا اقساط مربوط به تعهدات خریدار هرمزال نسبت به بیمه ساچه ایتالیا را پرداخت نماید و در مقابل خریدار ظرف پنج سال این تسهیلات را طی شصت قسط ماهانه به بانک مزبور پرداخت نماید (صفحه‌های ۳۴ تا ۳۹ پیوست)؛ به عبارت دیگر یک وام ۸۶ میلیون یورویی ۶۰ قسطی ارزان و راحت برای خریدار پیمان‌شکن با تصویب دولت ترتیب داده می‌شود! (صفحه ۴۰ پیوست) حیرت‌آور آنکه سازمان خصوصی‌سازی این وام را ضمانت کرده است (صفحه ۳۴ پیوست) ولی آقای علیمحمدی حتی قسط اول را هم سر وقت نمی‌پردازد. بانک صنعت و معدن به ایمیدرو و ایمیدرو به خصوصی‌سازی متوسل می‌شوند و خواهش و تمنا که بیاید و قسط عقب مانده وام اهدایی را بپردازد! (صفحه ۴۱ پیوست). اقساط بانک معوق می‌شود چون نه تنها علیمحمدی از پرداخت سرباز میزند، بلکه پوری حسینی یعنی سازمان خصوصی‌سازی که ضامن شده است نیز نمی‌پردازد. تا جایی که بانک در تاریخ ۱۳۹۶/۱۰/۱۶ در نامه به کرباسیان می‌نویسد: «در صورت عدم پرداخت اقساط مزبور، امکان ادامه پرداخت قسط‌های باقیمانده به ساچه عملاً وجود نخواهد داشت» (صفحه ۴۲ پیوست) معنای این وضعیت چیست؟ بی‌اعتباری بانک مهم صنعت و معدن نیز به بی‌اعتباری ایمیدرو و دولت اضافه می‌شود. با توجه به نقش بیمه ساچه ایتالیا در مناسبات صنعتی ما هزینه این خیانت چقدر است؟

سال پیش (۲۷ بهمن ۹۵) ایمیدرو هشدار داده بود: «عدم پوشش بیمه صادراتی ساچه برای پروژه‌های ایمیدرو، توسعه بخش عظیمی از معادن و صنایع معدنی کشور را تحت الشعاع قرار داده و اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی را با چالش بزرگی مواجه خواهد نمود و علاوه بر این برای اعتبار سیاسی کشور نیز تبعات ناخوشایندی در بر خواهد داشت» (صفحه‌های ۴۳ و ۴۴ پیوست)؛ و پیش از آن در ۱ خرداد ۱۳۹۵ رئیس هیئت عامل ایمیدرو به معاون اول می‌نویسد: «هم اکنون شرکت ایراسکو ایتالیا رسماً اعلام نموده بانک‌های ایتالیایی از همکاری با آن شرکت خودداری ورزیده و حتی اعطای وام مصوب برای آن شرکت توسط بانک Carige به دستور ساچه در هفته گذشته لغو گردیده است.» (صفحه ۴۵ پیوست)

۲ نامگرهای اقتصادی، بانک مرکزی شماره ۸۳، سه‌ماهه چهارم ۱۳۹۴، صفحه ۱۶ پانویس ۵

۳- عدم پرداخت تعهدات شرکت آلومینیوم المهدی به بانک BHF (با پوشش بیمه هرمس)

از جمله تعهدات دیگری که با واگذاری آلومینیوم المهدی و هرمزال به خریدار منتقل گردیده است، بازپرداخت تسهیلات دریافتی از بانک BHF (با پوشش بیمه هرمس) بوده است. لکن به دلیل عدم پرداخت اقساط سررسید شده و متعاقب توافق برجام و شروع همکاری‌های بین‌المللی، بیمه هرمس جهت وصول مطالبات خود اقدام به مکاتبات و مذاکرات متعدد نمود و سازمان ایمیدرو با توجه به واگذاری شرکت، موضوع را طی مکاتبات متعدد به اطلاع سازمان خصوصی‌سازی و خریدار و سایر مراجع ذی‌صلاح رساند. ولی سازمان و خریدار اعتنا نکردند، تاخیر در پرداخت مانده بدهی آن قدر طولانی شد که کشورهای OECD در اجلاس ژوئن ۲۰۱۶ تجدید نظر در درجه ریسک ایران را در دستور کار قرار دادند. بیمه هرمس نیز اعلام کرد که ادامه پوشش بیمه تا تادیه بدهی متوقف خواهد شد. به همین دلیل بانک مرکزی، وزارت اقتصاد و دارایی و وزارت صنعت، معدن و تجارت به دستور رئیس‌جمهور و معاون اول مامور حل مشکل تا روز ۲۰ ژوئن ۲۰۱۶ شدند. بانک مرکزی با چانه‌زنی مبلغ ۴۰۰ هزار یورو از جرائم را تخفیف می‌گیرد و ۱۴,۳ میلیون یورو را پرداخت می‌کند و ایمیدرو معادل ریالی آن را هم از بانک صنعت و معدن وام شش‌ماهه می‌گیرد و به بانک مرکزی می‌دهد. پس از آنکه لطمه به حیثیت جمهوری اسلامی وارد شد و وقت بالاترین مقامات اجرایی که جزء کمیاب‌ترین عوامل تولید ملی است به کار گرفته شد خریدار مقدار نزدیک به ۱۹ هزار تن شمش در اختیار ایمیدرو گذاشت تا بدهی را تادیه کند. (صفحه‌های ۳۱، ۴۷ و ۴۸ پیوست) ملاحظه می‌شود که بی‌تعهدی و نقض عهد خریدار و خودداری عمدی سازمان خصوصی‌سازی در انجام تکلیف قانونی در گرفتن تضمین‌های مؤثر، علاوه بر زیان ارزی معتدابه در وضعیت سخت ارزی کشور، موجب آسیب اعتبار کشور در بازرگانی خارجی و اتلاف وقت با ارزش مقامات کشور گردید.

۴- استنکاف از پرداخت بدهی المهدی و هرمزال به ایمیدرو

به طور معمول شرکت‌های مادر تخصصی با شرکت‌های تحت پوشش خویش مرادوات مالی دارند. طبق بند ۳ ماده ۱۲ قراردادها، صورت‌های مالی حسابرسی شده ملاک تعیین مطالبات یا تعهدات است. به استناد گزارش حسابرسی مستقل از صورت‌های مالی سال ۱۳۹۳ و ۵ ماه و ۱۶ روز از سال ۱۳۹۴، مطالبات ایمیدرو از مجتمع آلومینیوم هرمزال تا روز تحویل و تحول، بیش از ۲۶۷ میلیارد تومان (صفحه ۴۹ پیوست) بوده است. به طور مشابه، مطالبات ایمیدرو از المهدی نیز مبلغ ۲۹۸ میلیارد تومان تثبیت شده است. این مطالبات بعد از جلسات مکرر که به صورت جلسه امضاء شده به دست خریدار یا نماینده وی منتهی شده است و مکاتبات متعدد ایمیدرو با سازمان خصوصی‌سازی و خریدار^۳ هنوز پرداخت نشده است (صفحه ۳۳ پیوست). کرباسیان در ۹۶/۰۸/۱۶: «پس از گذشت بیش از دو سال از زمان واگذاری، ... تاکنون نیز از پرداخت بدهی خود به ایمیدرو استنکاف نموده است. لذا از جناب‌عالی به عنوان معاون وزیر اقتصاد و دارایی و رئیس سازمان خصوصی‌سازی انتظار دارد، حداقل در موضع [حافظ] منافع دولت پیگیری نماید» (همان)

۵- عدم ایفای بدهی‌ها و تضامین بانکی آلومینیوم المهدی

براساس قرارداد واگذاری شرکت آلومینیوم المهدی، تعهدات بانکی شرکت واگذار شده بر عهده خریدار قرار گرفته است ولیکن خریدار تعهدات خود را در این مورد نیز انجام نداده و این امر منجر به این شده است که با توجه به تضمیناتی که بانک‌ها از

۳ از جمله نامه‌های شماره ۲۲۱۰۹ مورخ ۹۴/۰۸/۲۶ - شماره ۲۹۲۳۴ مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۱۹ - شماره ۳۱۴۶۸ مورخ ۹۴/۱۲/۱۱ - شماره ۱۸۰۳ مورخ ۱۳۹۵/۰۱/۲۲

سازمان ایمیدرو در زمان اعطای تسهیلات به المهدی و هرمزال، گرفته بودند، بابت بدهی معوق به ترتیب مبلغ ۴۵/۸ و ۳ میلیارد تومان توسط بانک‌های ملت و اقتصاد نوین از حساب سازمان ایمیدرو برداشت گردد. مانده بدهی تسهیلات دریافتی شرکت مزبور بابت تسهیلات دریافتی از بانک اقتصاد نوین حدوداً ۷۰ میلیارد تومان است که در صورت عدم ایفای به موقع تعهدات از سوی شرکت مذکور مبالغ اقساط از حساب سازمان توسعه برداشت خواهد شد. نامه بانک اقتصاد نوین به دکتر کرباسیان در این مورد که کمتر از ۲۰ روز پیش نوشته شده است، سند ویژه خواری، خیانت و بلاهت است (صفحه ۵۰ پیوست).

۶- برداشت از مانده حساب بانکی مجتمع آلومینیوم و هرمزال

از جمله اقدامات شگفت‌آور خریدار، برداشت از موجودی نقدی حساب‌های المهدی و هرمزال نزد بانک‌های ملت و تجارت در روز واگذاری بوده است. بدیهی است که این موجودی متعلق به خریدار نیست؛ بلکه یک قلم از دارایی‌های دولت است که سازمان خصوصی‌سازی تکلیف آن را پیش از واگذاری تعیین نکرده بود. خریدار پس از واگذاری مبلغ ۲/۵ میلیارد تومان در تاریخ ۱۳۹۴/۰۷/۲۸ از حساب بانک تجارت و مبلغ ۸۵۶ میلیون تومان در تاریخ ۱۳۹۴/۰۸/۰۶ از حساب بانک ملت برداشت می‌کند. در حالی که یقین داشت متعلق به غیر است (صفحه‌های ۵۱ و ۵۳ پیوست).

۷- عدم پرداخت مطالبات باشگاه ورزشی آلومینیوم المهدی

از جمله تعهدات دیگری که به تبع واگذاری شرکت و طرح مزبور به خریدار منتقل گردیده است ولیکن تاکنون اقدامی جهت ایفای آن صورت نگرفته است. مطالبات باشگاه آلومینیوم المهدی (بابت بدهی مربیان و کادر سرپرستی باشگاه) است که با توجه به ارزیابی سهام باشگاه و تقویم آن در واگذاری شرکت المهدی تسویه آن به خریدار جدید منتقل گردیده است (صفحه‌های ۵۴ و ۵۵ پیوست).

چند موضوع مهم دیگر:

۱. منشا جرئت خریدار در عهدشکنی

سه مورد عدم پرداخت بدهی مربوط به ساچه ایتالیا، هرمس المان و بانک‌های داخلی خسارت زیادی را متوجه دولت کرد که دو بدهی ارزی خریدار از کیسه ملت پرداخت شد که یکی را بعداً با شمش تسویه کرده است و دومی وامی ۶۰ قسطی و ۵ ساله است که احتمال عدم وصول آن منتفی نیست و حتی اگر وصول شود یک امتیاز دارای ارزش مادی است که دولت از آن ارزش صرف نظر کرده است. این فرصت‌ها که به هر کس داده نمی‌شود، تقدیم خریدار شد. عدم پرداخت بدهی به بانک‌های داخل نیز با برداشت از حساب ضامن که هنوز ایمیدرو بود، موجب ضرر و زیان ایمیدرو و متعاقب آن توقف یا کندی پروژه‌های مناطق محروم و اقدامات توسعه‌ای ایمیدرو گردید.

علت اصلی تن دادن به این زیان‌ها این است که خصوصی‌سازی تضمین‌ها را عملاً به دوش خریدار منتقل نکرد؛ تضمینی که قابلیت اجرا داشته باشد و خصوصی‌سازی را قادر سازد که خریدار را ملزم به اقدام نماید. در حالی که براساس مصوبه لازم‌الاتباع شماره ۲۰۶۱۶۵۵ مورخ ۱۳۹۲/۱۲/۷ هیئت واگذاری، این سازمان مکلف به اخذ تضمین‌های مؤثر بوده است. تنها ضمانت این است که اگر خریدار نقض عهده کرده باشد، بعد از هفت سال در انتهای قرارداد اسناد به نام نمی‌شود. اخذ تضمین‌های مؤثر نه تنها الزام مصوبه لازم‌الاتباع سابق‌الذکر بود؛ بلکه مکرراً به آقای پوری‌حسینی تذکر داده شده بود از جمله

۱۵ ماه قبل از واگذاری، در نامه شماره ۸۲۴۸ مورخ ۱۳۹۳/۰۳/۳۱ کرباسیان به وی^۴ (صفحه ۵۶ پیوست). نمونه دیگر نامه شماره ۸۱۴۶ مورخ ۱۳۹۴/۰۳/۲۷، یعنی ۳ ماه پیش از واگذاری باز آن هشدار همراه با محاسبات کمی تکرار می‌گردد (صفحه‌های ۵۷ و ۶۱ پیوست). حتی یک روز قبل از تحویل و تحول، طی نامه‌ای ۱۵۵۰۲ مورخ ۱۳۹۴/۰۶/۱۵ بر اساس قرارداد امضاء شده الزاماتی را یادآوری می‌کند: بند ۳ ماده ۱۲ درباره تضمین‌های لازم، بند ۸ ماده ۸ درباره بدهی‌های ارزی و جابجایی ضامن‌ها و بند ۴ ماده ۷ و بند ۱۸ ماده ۸ ضرورت تشکیل مجمع عمومی عادی به طور فوق‌العاده تا صورت‌های مالی حسابرسی سال مالی منتهی به ۱۳۹۳/۱۲/۲۹ به تصویب برسد (صفحه‌های ۶۲ و ۶۳ پیوست). به هیچ‌کدام از اینها اعتنایی نشد و آن همه هزینه بر دولت تحمیل شد.

دلیل دیگر رفتار متکبرانه خریدار و بی‌اعتنایی شدید به تعهداتش این است که خصوصی‌سازی هیچ اقدام مؤثری در جهت استیفای حقوق ایמידرو و دولت انجام نمی‌دهد؛ مثلاً بند ۳ ماده ۱۲ مقرر می‌کند اگر خریدار بدهی خود را نپردازد ملزم به پرداخت هزینه‌های تحمیل شده است. خصوصی‌سازی می‌تواند براساس بند ۷ ماده ۱۲ قرارداد هرزال مطالبات قطعی را با استفاده از سازوکار ماده ۴۸ قانون محاسبات عمومی کشور پیگیری و دریافت کند. سازوکاری که مانند مالیات از دارایی‌های شناسایی شده مؤدّی قابل برداشت است ولی هیچ اقدامی در این زمینه صورت نگرفته است.

تمام این مصائب را منتقدان غیردولتی و دولتی پیش از واگذاری به سازمان خصوصی‌سازی هشدار داده بودند. به عنوان مثال ایמידرو طی ۴ نامه در تاریخ‌های ۹۳/۰۳/۲۲، ۹۳/۰۳/۱۷، ۹۳/۰۳/۲۷ و ۹۳/۰۳/۳۱ پیش از واگذاری همچنین چند نوبت پس از واگذاری، از جمله در تاریخ ۱۳۹۴/۰۸/۲۵ تعهدات خویش درباره المهدی و هرزال به شفافیت تمام به سازمان خصوصی‌سازی اعلام کرده بود ولی ترتیب اثر داده نشد. خریدار بهترین بهره را از سکوت خصوصی‌سازی می‌برد و به هیچ پرداختی تا مدت‌ها تن نداد (صفحه ۴۵ پیوست).

۲. رفتار سازمان خصوصی‌سازی در قبال عهدشکنی‌ها و تخلفات خریدار

در ارائه نکته مذکور در بند بالا، ضمن مستند شدن عهدشکنی‌های خریدار در ارتباط با تعهدات و تضمین‌های بانکی، برخی جهت‌گیری‌های خاص خصوصی‌سازی به سمت خریدار را نیز ملاحظه کردید. در این قسمت با تمرکز بر واکنش‌های خصوصی‌سازی نسبت به عهدشکنی‌های خریدار در موضوع تحویل اموال و دارایی‌های ایמידرو بررسی می‌شود.

در صورت جلسه تحویل و تحول ۹۴/۰۶/۱۶ که به تایید خریدار رسیده است، تعلق ۳۵ هزار تن شمش و باتس به میزان تقریبی ۱۴۰ هزار تن به ایמידرو تصریح شده است. بر همین اساس در تاریخ ۱۳۹۴/۰۷/۲۷ ایמידرو طی نامه شماره ۱۹۶۰۰ خطاب به رئیس خصوصی‌سازی، خواستار استرداد اموال فوق یا معادل ارزش ریالی آن می‌شود (صفحه‌های ۶۴ پیوست). متعاقب آن در جلسه دیگری که در تاریخ ۱۳۹۴/۰۸/۲۰ برای بررسی اموال متعلق به ایמידرو در بنگاه‌های المهدی و هرزال و نحوه‌ای که خریدار باید آنها را تحویل دهد، تشکیل شده بود و به امضای آقای علیمحمدی و معاون سازمان خصوصی‌سازی، خانم عالی پور رسیده است، با صراحت آمده است که ۳۴۵۰۰ تن شمش و مقادیری مواد اولیه جمعاً به ارزش ۲۱۴/۵ میلیارد تومان از

^۴ در قسمتی از این نامه آمده است: «لذا ضروری است که آن سازمان محترم در قرارداد فروش شرایط را به نحوی پیش‌بینی نماید که تعهد به انجام بازپرداخت توسط خریدار به عنوان شرط ضمن عقد قید و لحاظ گردد... در غیر این صورت نحوه تأمین این منابع با توجه به نوسانات نرخ ارز توسط سازمان توسعه و دولت (طبق قانون سرمایه‌گذاری) مشکلاتی را در زمینه انجام تعهدات خواهد نمود... تمهیداتی اتخاذ فرمایید تا قبل از هرگونه اقدام جهت واگذاری و قبل از انقضای مدت آگهی، دستور فرمایند به منظور تعیین موارد فوق، فعلاً مصوبات مربوط لغو یا متوقف بماند»

هرمز مال باید به ایمیدرو داده شود. سازمان خصوصی سازی نیز تعهد خویش برای تبادل مطالبات دو طرف را تصریح و امضاء می کند (صفحه ۲۴ پیوست).

بعد از مکاتبات مکرر ایمیدرو با سازمان خصوصی سازی و درخواست تعیین تکلیف مطالباتش از خریدار و تشکیل جلسات متعددی در سازمان خصوصی سازی، صورت دارایی ها و بدهی های هرزال در تاریخ تحویل راه، آقای پوری حسینی در تاریخ ۱۳۹۵/۰۱/۲۸ به آقای کرباسیان ابلاغ می کند که متضمن تایید تعلق ۳۴۸۹۴/۵ تن شمش به ایمیدرو است. یک روز بعد، هیات داوری موضوع ماده ۳۰ قانون اجرای سیاست های اصل ۴۴ قانون اساسی که فصل الخطاب اختلافات طرفین است، در دادنامه شماره ۱۵/۹۴ و ۱۷/۹۴ مورخ ۱۳۹۵/۰۱/۲۹ انجام سه تکلیف فوری را بر عهده خریدار می گذارد که به نحو اجمالی، متضمن صحت تمام دعاوی ایمیدرو است (صفحه ۲۵ پیوست). طی کمتر از دو ماه بعد، مسئولان ایمیدرو، ۶ نامه دیگر درباره مطالبات نقدی و غیر نقدی سازمان و عدم تمکین خریدار به معاون اول، رئیس سازمان خصوصی سازی و شرکت المهدی می نویسند.^۵ متعاقب این مکاتبات، آقای پوری حسینی بدون هیچ اشاره ای به مشکلات ایمیدرو در تحویل گرفتن مطالبات خویش از خریدار، در تاریخ ۱۳۹۵/۰۳/۲۲ از ایمیدرو می خواهد که نسبت به انتقال اموال خود اقدام کند و صورت جلسه تحویل و تحول را برایش بفرستد! قرینه روشن بر عمدی بودن این بی اعتنائی، نامه ای است که سه روز بعد در ۱۳۹۵/۰۳/۲۵، دفتر حقوقی خصوصی سازی در پاسخ درخواست ایمیدرو از مدیر منصوب علی محمدی بر المهدی برای تعیین تکلیف پرداخت مطالباتش که رونوشت آن را برای خصوصی سازی می فرستد، می نویسد: «وصول مطالبات شرکت های مادر تخصصی از بنگاه های واگذار شده، همچون سایر دیون و تعهدات بنگاه های مزبور در مقابل اشخاص ثالث، تابع توافقات منشا ایجاد دین و احکام قانون مدنی و قانون تجارت می باشد و در قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و مقررات مربوط، حکم خاصی در این زمینه پیش بینی نشده است.» و در انتها وعده می دهد که لزوم پرداخت مطالبات دولت به خریدار منعکس خواهد شد! (صفحه ۶۵ پیوست) برای چندمین بار آقای علی محمدی ضمن صورت جلسه مورخ ۹۵/۰۵/۰۵ که ان را امضاء کرده است، می پذیرد بازپرداخت بدهی خود را به ایمیدرو با تهاثر فیش برق شرکت های تابعه ایمیدرو (بدهی این سازمان به شبکه برق کشور) با طلب علی محمدی از شبکه برق کشور، (بابت فروش برق از نیروگاه فارس متعلق به وی) آغاز کند؛ اما مدت کوتاهی بعد اعلام می کند که طلبی از وزارت نیرو ندارد تا تهاثر مقدور گردد؛ بلکه بابت مورد دیگری ۱۳۰ میلیارد تومان بدهکار هم هست! (صفحه ۶۷ پیوست) البته در این تعهد و نقض عهد به طور ضمنی بر بدهی خود مهر تایید می زند.

با وجود تایید چندباره، شرکت فروالیاژ گنو (علی محمدی) یکی دو هفته بعد، در تاریخ ۹۵/۰۶/۲۰ برای چندمین بار خطاب به ایمیدرو می نویسد: «در خصوص موضوع مطالبات ان سازمان کماکان این شرکت در برآورد میزان دقیق سهم ان سازمان با ابهامات جدی روبرو می باشد که ضرورت دارد ضمن کارشناسی این ابهامات شفاف تا امکان اجابت درخواست فراهم گردد» (صفحه ۶۸ پیوست).

نامه نگاری ایمیدرو با خصوصی سازی و خریدار و شکایت از بهانه جویی و کارشکنی های آقای علی محمدی همچنان ادامه دارد. باز در تاریخ ۹۵/۰۸/۲۳ خصوصی سازی از ایمیدرو می خواهد که فوراً حدود ۱۳۶ هزار تن باتس و ۳۴۶۰۰ تن شمش را که به صاحب جدید تعلق ندارد از محل شرکت خارج سازد. وی اضافه می کند: «خریدار به صورت مکتوب به عدم تعلق اموال فوق به

۵ نامه به شماره و تاریخ های ۲۹۰۲ - ۱۳۹۵/۰۲/۰۱ - ۵۵۵۳، ۱۳۹۵/۰۳/۰۱ - ۵۹۱۶، ۱۳۹۵/۰۳/۰۶ - ۶۰۳۸، ۱۳۹۵/۰۳/۰۸ - ۶۶۵۰، ۱۳۹۵/۰۳/۱۶ - ۱۳۹۵/۰۳/۱۹ - ۷۰۱۷ (به ترتیب صفحات ۷۵، ۷۶، ۷۸، ۸۰، ۷۳ و ۷۴)

ایشان [خویش] تاکید داشته ...» و قول هرگونه همکاری برای انتقال اموال داده است. در پایان مسئولیت عدم انتقال را متوجه ایمیدرو می کند!

با کمال شگفتی در تاریخ ۹۵/۰۹/۱۷ آقای پوری حسینی رئیس سازمان خصوصی سازی به آقای کرباسیان، رئیس هیات عامل ایمیدرو، صراحتاً می نویسد: «با توجه به اعلام آمادگی خریدار در جلسه حضوری جهت تحویل دارایی های ان سازمان، اقدام دیگری از سوی این سازمان متصور نمی باشد» (صفحه های ۶۹ و ۷۰ پیوست) در پایان نامه هم تصریح می کند که هر آنچه ما باید انجام می دادیم، داده ایم و حالا نوبت شماسست و چند روز بعد در تاریخ ۹۵/۰۹/۲۹ مشاور حقوقی آقای علیمحمدی درباره مطالبات ایمیدرو می نویسد ما در این باره ابهاماتی داریم که برای رفع آنها اخیراً استعلاماتی از سازمان خصوصی سازی انجام داده ایم که تاکنون جواب نداده اند و تا پاسخ نرسد، تفاهم فراگیر ممکن نیست. (صفحه ۷۱ پیوست).

۳. بی تعهدی خریدار در قبال سایر دستگاه ها و شرکت ها

عدم ایفای تعهد خریدار منحصر به تعهدات نسبت به ایمیدرو نیست. از بدهی ۲۷۹ میلیارد تومانی تا پایان خرداد ۱۳۹۶ به برق هرمزگان که قرار است ماهیانه ۱۶ میلیارد تومان بپردازد تا ۱۳۹۶/۰۴/۲۱، سه قسط عقب است (صفحه ۷۲ پیوست). بابت مالیات سال های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ مبلغ ۴۰ میلیارد تومان بدهکار است (صفحه ۷۳ پیوست). تا ۹۶/۰۴/۱۷، نزدیک به ۲۸ میلیارد تومان به تامین اجتماعی هرمزگان بدهکار است (صفحه ۷۴ پیوست). به بیمه دانا مرکز خلیج فارس تا ۹۶/۰۴/۱۷ نیز ۴/۷ میلیارد تومان بدهی دارد.

۴. نکات قابل توجه

- در بند ۱ ماده ۸ قراردادها، خریدار به داشتن تمامی اطلاعات مربوط به بنگاه های واگذار شده، اقرار می کند و حق هر ادعایی را به استناد نداشتن اطلاعات و حق رجوع به هر مرجعی از جمله سازمان خصوصی سازی را از خود سلب کرده است؛ بنابراین تمامی دعاوی وی نقض قرارداد و غیرقانونی است. مورد مذکور در بند ۴ ماده ۷ قراردادها، مربوط به مواردی است که تخلف مدیران پیش از واگذاری، در کتمان اطلاعات در مراجع ذیربط محرز و به صدور رای منجر شده باشد. چنانکه تبصره ۳ ماده ۱۷ قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهارم قانون اساسی همین را مقرر کرده است.
- مواضع متناقض و سینوسی خریدار که خود برای ابطال دعاوی وی کفایت می کند، در کنار کارشکنی های انجام شده گواه روشن بر این امر است که خریدار راه می جسته است تا اگر بتواند از تحویل اموال یا پرداخت آنها سرباز زند و اگر هم نتوانست لااقل وقت بخرد و منافع زمانی تاخیر در تادیه را به چنگ آورده باشد؛ که مصداق تصرف عدوانی مال غیر است.
- در بند ۲ ماده ۸ قراردادها خریدار می پذیرد که اگر دو قسط ناشی از خرید را نپرداخت یا هر یک از تعهدات قراردادها را انجام نداد، خصوصی سازی محق است تمام اقساط باقیمانده را به دین حال تبدیل کند و تمام مطالبات را همراه با وجه التزام تاخیر و سایر هزینه ها محاسبه و از محل تضامین قرارداد و وثایق برداشت کند. ولی متأسفانه با وجود ان همه نقض عهد به دست خریدار و شانه خالی کردن وی از ایفای تعهدات، سازمان خصوصی سازی نه تنها اقدامی در جهت حفظ و تامین منافع دولت نکرد؛ بلکه به روشنی به نفع خریدار عمل کرد. از جمله هیچ وثیقه ای از خریدار جز یک طغرل سفته! برای اقساط و سایر هزینه ها و گرو گرفتن سند مالکیت سهام و دارایی های فروخته شده تا پایان اقساط ۸ ساله که هیچ قابلیت اعمال ندارد، همچنان که تضمین مؤثری نیز دریافت نکرده است.

۶ همه جا این کلمه به جای دو قرارداد ۱۱۳۰۹ و ۱۱۳۱۰ مورخ ۱۳۹۴/۰۶/۱۱ مربوط به هرمزال و المهدی، بکار می رود.

- براساس بند ۷ ماده ۱۲ سازمان خصوصی سازی می توانست مطالبات قطعی شده خود را از طریق راهکار مذکور در ماده ۴۸ قانون محاسبات عمومی نیز پیگیری و دریافت نماید؛ یعنی با تشریفاتی از بازداشت و فروش اموال منقول و غیرمنقول آقای علی محمدی استیفا کند. اجرای این وظیفه می توانست قسمت اعظم خسارت وارد شده به دولت را جبران نماید.
 - از همه مهمتر و راه اسان تر برای استیفای مطالبات دولت، قدرت ناشی وکالت بلا عزل مذکور در بند ۳ ماده ۶ قراردادها است که طبق آن تخلف خریدار از هر تعهدی و یا انجام هر اقدامی که حقوق سازمان را در استیفا و وصول مطالبات تضییع نماید یا حتی به خطر اندازد، خصوصی سازی محق است با استفاده از وکالت نامه، بدون هیچ قید و شرطی از محل منافع به دست آمده از دارایی های واگذار شده به هر قیمت و تحت هر شرطی و به نام هر کسی که صلاح بداند، مطالبات و خسارت های وارد شده را جبران نماید. بند ۱۹ ماده ۸ قراردادها نیز اقدام خصوصی سازی را بر اساس بند ۳ ماده ۶ برای جبران هر نوع خسارت قراردادی الزام می کند.
 - بند ۱ ماده ۱۱ قراردادها در قبال هر عهدشکنی خریدار و یا استنکاف وی از انجام هر تعهدی، به خصوصی سازی حق فسخ یک طرفه قرارداد را می دهد که در ان صورت جبران همه خسارت ها و رد منافع حاصله بر عهده خریدار است.
 - آقای پوری حسینی در حاشیه نامه مورخ ۱۰/۱۹/۹۵ کرباسیان به وی ضمن انکه مسئولیت عدم تحویل مطالبات غیرنقدی ایمیدرو از علی محمدی را متوجه ایمیدرو می کند، می نویسد: «استدعا دارم از کلیه ابزار/های قانونی برای تحویل آنچه به خریدار تعلق ندارد، استفاده کنید، به نحوی که ادعای خریدار مبنی بر همکاری کامل در ارائه و تحویل اموال مازاد مستندا باطل شود. در این صورت، اگر خریدار در تصرف غیرقانونی اموال دولت دخیل شناخته شود، بلافاصله نسبت به فسخ قرارداد واگذاری اقدام خواهد شد» (صفحه ۷۵ پیوست). وقتی خریدار شخصا به صراحت و مکتوب با ادعای وجود ابهامات خود را تا رفع ابهامات از تحویل معاف می شمارد و به شکل ادواری موضع عوض می کند، دیگر چه باید بکند تا «در تصرف غیرقانونی اموال دولت دخیل شناخته شود»؟ مضافا اینکه قرارداد تمام اختیارات را به سازمان خصوصی سازی به عنوان فروشنده داده است و به همین دلیل هم مسئولیت ها برای حفظ منافع دولت بر عهده اوست و ایمیدرو به جای دیگری نباید رجوع کند.
 - شانه خالی کردن خصوصی سازی از انجام وظیفه حفظ و تامین منافع ایمیدرو که متعلق به دولت است، با بند ۱ ماده ۱ قراردادها که سازمان خصوصی سازی را به نمایندگی از دولت فروشنده می شناسد، مغایر است. با وجود ان همه قدرت اقدام، اگر این طرز کار تعمدی باشد که چنین به نظر می رسد، خیانت در امانت و اگر اهمال و تفریط باشد که حداقل حتما چنین است، مصداق جرائم مذکور در ماده ۵۹۸ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۷۵ و مستحق پیگرد و مجازات رئیس و ان دسته از مسئولان سازمان خصوصی سازی است که دخیل در این امر بوده اند.
- همان گونه که مشاهده می گردد خریدار شرکت آلومینیوم المهدی و طرح هر مزال با عدم انجام تعهدات خود و از سوی دیگر سازمان خصوصی سازی و مقامات ذی ربط با عدم اعمال نظارت و بکار نگرفتن سازوکارهای قانونی که جهت جلوگیری از این امور در اختیار دارند علاوه بر اینکه منجر به آسیب پذیری نظام اقتصادی کشور شده اند منجر به هزینه کرد اموال عمومی و دولتی در راستای منافع خصوصی افراد به دلیل امور مزبور است.
- در این راستا سازمان خصوصی سازی با عدم اماده سازی هر مزال قبل از واگذاری (موضوع بند ۵ ماده ۱۸ قانون اجرای سیاست های اصل چهل و چهارم قانون اساسی) بنگاهی را که در سال ۱۳۸۸ یعنی شش سال پیش از واگذاری افتتاح شده بود و سالانه

دیده بان شفافیت و عدالت

احمد توکلی
رئیس هیأت مدیره

شماره:

تاریخ:

پیوست:

دهها هزار تن تولید داشت و دارای برند بود، به بهانه اینکه بنگاه طرح توسعه دارد و انفکاک آن از المهدی مقدور نیست، هرمزال را به منزله طرح نیمه تمام تلقی کرده و اجزاء آن را قیمت گذاری کرده و به علیمحمدی به ثمن بخش فروخته‌اند، در حالی که خریدار بعد از تحویل گرفتن، هرمزال را تحت عنوان شرکت آلومینیوم هرمز جنوب به ثبت رساند (به شماره ثبت ۲۵۰۸ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۳۹۲۵۹۰ که آقای علیمحمدی رئیس هیئت مدیره آن هستند^۷ (صفحه ۷۶ پیوست) عدم تقویم بسیاری از اموال و دارایی‌های متعلق به دولت، باقی گذاشتن بخشی از کالاها و دارایی‌های موجود طرح هرمزال در دست خریدار، واگذاری بدون بری‌الذمه کردن دولت و علاوه بر همه اینها، مامشات با خریدار در شکل عدم انجام تکالیف مقرر، مقدمات چنین مواردی را فراهم نموده است.

احمد توکلی

رئیس هیأت مدیره سازمان مردم نهاد

دیده بان شفافیت و عدالت